

indkomst. Der ses ingen grund til at fastsætte særligt gunstige regler i relation til selskabsskatten, der opgøres på tilnærmelsesvis samme måde som for andre brancher.

3.1.4. Modregning af rørledningsafgift/dispensationsafgift i kulbrinteskatt

Bruttoomsætningsafgifter som royalty og rørledningsafgift indebærer en forvridning af selskabernes investeringsbeslutninger. Selskaberne vil således undlade produktion, selv om produktionsværdien før skat overstiger omkostningerne, hvis forskellen mellem produktionsværdi og omkostninger ikke er tilstrækkelig til at dække rørledningsafgift og royalty. Bruttoomsætningsafgifterne trækker i retning af, at olieindvindingen bliver for lille, og hindrer derved en samfundsøkonomisk optimal indvinding af marginale felter.

Rørledningsafgiften opkræves i henhold til olierørledningsloven. Loven gælder imidlertid ikke i relation til eneretsbevillingen, hvor rørledningsafgiften i stedet er aftalebestemt.

Royalty er aftalebestemt og gælder med enkelte undtagelser kun i relation til eneretsbevillingen. Det er et led i aftalen, at den hidtidige royalty af produktionsværdien ophæves i relation til eneretsbevillingen med virkning fra 1. januar 2004, mens rørledningsafgiften formelt fortsætter til og med 8. juli 2012.

Efter gældende regler er betaling af royalty og rørledningsafgift fradragsberettiget både ved opgørelsen af grundlaget for selskabsskat og kulbrinteskatt.

Det foreslås, at rørledningsafgiften i stedet kan modregnes i kulbrinteskatten, der opgøres efter de foreslåede regler i kapitel 3 A. Derved ophæves rørledningsafgiften reelt, hvilket forbedrer muligheden for en samfundsøkonomisk optimal indvinding især af marginale felter.

I konsekvens af at rørledningsafgiften kan fradrages direkte i kulbrinteskatten, skal afgiften til gengæld ikke længere kunne fradrages ved indkomstopgørelsen – hverken ved beregning af selskabsskat eller kulbrinteskatt.

Der foreslås ingen ændringer i relation til den skattemæssige behandling af royalty. Det skyldes, at der som nævnt ikke længere skal betales royalty af produktionsværdien i henhold til eneretsbevillingen, og at royalty heller ikke forventes at indgå i koncessionsvilkårene ved fremtidige udbudsrunder.

3.1.5. Ingen pay back-regel

Pay back-reglerne indebærer, at den automatiske adgang til kulbrintefradrag på 250 pct. af fremtidige

investeringer bortfalder, når nettooverskuddet på et felt har nået en vis størrelse. Baggrunden for reglerne har været, at når en skattepligtig gennem sine indtægter fra feltet har fået dækket sine investeringer på feltet samt en forrentning heraf, er der ikke længere grundlag for at yde det særlige incitament til nye investeringer, som kulbrintefradraget er udtryk for.

Det vurderes, at der ikke er behov for en sådan begrænsning af adgangen til at opnå kulbrintefradrag, når kulbrintefradraget beskæres så meget, som det foreslås.

Dertil kommer, at de gældende *pay back*-regler ikke er effektive. Det skyldes, at der er mulighed for at opnå dispensation fra reglerne, når hensynet til en forsvarlig og hensigtsmæssig indvinding taler herfor. De krav, der skal opfyldes for at få dispensationen, er dermed de samme, som skal opfyldes for at få Energi styrelsens godkendelse af investeringerne efter undergrundslovens § 10. På den baggrund vil dispensation kun kunne nægtes i klare omgælses tilfælde, hvor de faktiske omstændigheder først kommer for dagen, efter at Energi styrelsens godkendelse i henhold til undergrundsloven er givet.

3.1.6. Lavere kulbrinteskattesats

I lyset af den kraftige nedsættelse af kulbrintefradraget foreslås det, at kulbrinteskattesatsen nedsættes fra 70 pct. til 52 pct. for kulbrinteindkomst, der beskattes efter de foreslåede regler i kapitel 3 A.

3.2. Særlige regler for partnerne i DUC

3.2.1. Overgangen til de nye skattemæssige vilkår

Aftalen mellem økonomi- og erhvervsministeren og bevillingshaverne i henhold til eneretsbevillingen fastsætter en række særlige regler for den overgang fra beskatning efter de gældende regler i kulbrinteskattelovens kapitel 3 til beskatning efter de foreslåede regler i kapitel 3 A, som skal ske for partnerne i DUC med virkning fra og med indkomståret 2004. Dog indeholder aftalen ingen regler om grundlaget for skattemæssige afskrivninger efter overgangen.

Reglerne vil ikke gælde for andre selskaber, idet der ikke er – og heller ikke i den nærmeste fremtid forventes at være – selskaber, der vil erhverve indkomst i henhold til en koncession, der først har været beskattet efter reglerne i kapitel 3 og herefter overgår til beskatning efter kapitel 3 A, jf. dog valgmuligheden efter lovforslagets § 3, stk. 3.

De to regelsæt for beregning af kulbrinteskatt i kapitel 3 og 3 A er meget ensartede i deres opbygning, og behovet for overgangsregler er derfor forholdsvis begrænset. Overgangsreglerne vil som udgangspunkt